

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **H. H. Š.**

zastoupena advokátem JUDr. Lukášem Janákem
sídlem Wellnerova 1322/3c, 779 00 Olomouc

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2022, č. j. MV-23111-5/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 4. 1. 2022, č. j. OAM-1726-27/ZR-2021 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), zrušilo podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o

pobytu cizinců na území České republiky, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobkyni povolení k trvalému pobytu na území ČR, neboť žalobkyně byla pravomocně odsouzena za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Zároveň žalobkyni stanovilo lhůtu 30 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které bylo rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

II. Žaloba

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“). Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, neboť napadené rozhodnutí je dle žalobkyně nepřezkoumatelné, nesprávné a správní orgány neprovedly důkazy, které navrhovala.
4. Žalobkyně v žalobě uvedla, že si je vědoma toho, že byla splněna formální podmínka, aby jí mohlo být zrušeno povolení k trvalému pobytu. Napadeným rozhodnutím je však dle žalobkyně zasahováno do jejího soukromého a rodinného života a dále do soukromého a rodinného života jejího partnera, pana M. S.
5. Dále žalobkyně uvedla řadu argumentů k tomu, že její partnerský vztah s M. S. stále trvá. Především si není vědoma, že by Policii ČR telefonicky sdělila, že vztah s M. S. ukončila a pokud byla na něco dotazována v telefonu, je pravděpodobné, že došlo k nedorozumění. Žalobkyně s M. S. dlouhodobě sdílela společnou domácnost a pokud po určitou dobu s M. S. společnou domácnost nesdílí, je to důsledkem toho, že v současné době žalobkyně nemůže pracovat v lokalitě, kde dle svých tvrzení žalobkyně a M. S. společně žili. Není rozhodné, že žalobkyně a M. S. nejsou manželé a nemají spolu děti.
6. Dále žalobkyně poukázala na svůj vyšší věk a uvedla, že žalovaná věk žalobkyně, včetně jejího zdravotního stavu, nevyhodnotila. Doba pobytu žalobkyně na území ČR je nezanedbatelná, když zde pobývá polovinu svého života. Uvedená trestná činnost žalobkyně byla jediným vybočením z jinak řádně vedeného způsobu života na území ČR, ke své trestné činnosti se doznala, byla velmi brzy podmíněně propuštěna z výkonu trestu odnětí svobody a obratem se zapojila do řádného života.

III. Vyjádření žalované a replika žalobkyně

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl. K žalobní námitce týkající se toho, že žalobkyně byla brzy podmíněně propuštěna, žalovaná zdůraznila, že žalobkyni byla stanovena zkušební doba v délce nezanedbatelných sedmi let.
8. Žalobkyně v replice k vyjádření žalované zopakovala, že si není vědoma toho, že by Policii ČR někdy sdělila informaci o tom, že svůj vztah s M. S. ukončila. Údajný telefonický hovor nemůže být dostatečným důkazem, když žalobkyně není schopna jej verifikovat. Argument, že žalobkyně nepředložila prohlášení M. S., je lichý, když jej chtěla nechat jako

svědka vyslechnout. Z obsahu spisu plyne, že žalobkyně bydlela s M. S. dlouhodobě v obci H.

IV. Posouzení věci soudem

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.*
13. Podle § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
14. V projednávané věci je stěžejní otázkou, zda se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádala s posouzením přiměřenosti zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobkyně a zda je posouzení této otázky žalovanou věcně správné, když žalobkyně v žalobě nezpochybnila naplnění důvodu pro zrušení povolení k trvalému pobytu dle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. K tomu soud dále uvádí, že samotné zrušení povolení k trvalému pobytu nemusí směřovat přímo k tomu, aby žalobkyně byla nucena opustit území České republiky, neboť nemá uzavřené možnosti k získání jiného pobytového oprávnění na území ČR.
15. K jednotlivým žalobním bodům soud uvádí následující.

IV.a. Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

16. V obecné rovině soud neshledal napadené rozhodnutí, které tvoří s prvostupňovým rozhodnutím materiálně jeden celek, nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, když napadené rozhodnutí není nijak vnitřně rozporným ani nesrozumitelným. Jde-li o případnou nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, uvádí soud, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou zmíněny podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se žalovaná řídila při jejich hodnocení. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje řádné skutkové i právní posouzení věci, žalovaná se vypořádala se všemi stěžejními odvolacími námitkami žalobkyně. Žalovaná zjistila v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „*správní řád*“) stav věci, o němž nejsou

důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro soulad jejího rozhodnutí s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

17. K námitce žalobkyně, že žalovanou nebyly vyhodnoceny všechny okolnosti věci ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobkyně a že se správní orgány nezabývaly touto otázkou dostatečně, soud uvádí následující. Z odůvodnění obou rozhodnutí (str. 3 až 5 prvostupňového rozhodnutí a str. 5 až 8 napadeného rozhodnutí) je patrné, že se správní orgány zabývaly většinou kritérií, demonstrativně vyjmenovaných v ust. § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců. Soud na tomto místě připomíná, že správní orgán nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všechna kritéria, uvedená v tomto ustanovení a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 71/2019-32, bod 25].
18. Správní orgán I. stupně vážil veškeré jím zjištěné skutečnosti týkající se osobní a rodinné situace žalobkyně, včetně skutečností žalobkyní sdělených. Žalovaná pak zdůraznila skutečnosti, které považovala za významné a zabývala se skutečnostmi tvrzenými v odvolání. Měla-li žalobkyně za to, že existují ještě jiné skutečnosti, které by mohly odůvodnit nepřiměřenost zásahu do jejího soukromého a rodinného života, mohla je kdykoli v průběhu správního řízení správním orgánům sdělit. V souzené věci jde o řízení zahájené z moci úřední, v němž byla žalobkyni uložena povinnost, žalobkyně proto mohla i v rámci odvolacího řízení až do vydání napadeného rozhodnutí sdělit žalované jakékoli skutečnosti bez ohledu na to, zda mohly být uplatněny dříve (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48). Soud proto uzavírá, že se žalovaná dostatečně zabývala přiměřeností zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobkyně a vyhodnotila veškeré relevantní okolnosti věci.
19. Soud neshledal odůvodnění napadeného rozhodnutí ani jinak nedostatečným v míře, která by zakládala jeho nepřezkoumatelnost. Napadené rozhodnutí není vzhledem k uvedenému nepřezkoumatelné ani pro nedostatek důvodů. Nesouhlas žalobkyně s důvody, na základě kterých žalovaná rozhodla, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezakládá.

IV.b. Posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí

Závažnost trestného činu

20. Žalobkyně byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, ve věci sp. zn. X, odsouzena pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, který spáchala jako člen organizované skupiny a ve značném rozsahu, a za pomoc ke spáchání téhož trestného činu. Za to jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let.
21. Trestná činnost žalobkyně spočívala především v tom, že společně se svým bývalým manželem zřídili indoor pěstírnu konopí a vypěstovali nejméně 450 ks konopí, ze kterých získali nejméně 8 kg marihuany. V závěru pěstebního cyklu provedli sklizeň konopí a následné zpracování v marihuanu. Poté žalobkyně zajistila kupce. Dále byla žalobkyně odsouzena za to, že se dohodla s jinou osobou vietnamské národnosti, že žalobkyni zajistí dodání 200 ks malých rostlin konopí na pěstování za účelem výroby marihuany, což také

bylo žalobkyni posléze předáno. Uvedeného trestného jednání se žalobkyně dopouštěla v období od ledna 2018 do září 2018 a s přímým úmyslem. Konečně pak žalobkyně byla odsouzena za to, že v březnu 2019 zajistila kurýra pro převoz marihuany, vypěstované jinými osobami, a tohoto kurýra doprovázela k místu předání marihuany.

22. Je nepochybné, že závažnost uvedené trestné činnosti, které se žalobkyně na území ČR dopustila, je vysoká, objektem trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy je zájem na ochraně společnosti před ohrožením vyplývajícím z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. **Samotnou organizovanou drogovou kriminalitu je třeba vnímat jako společensky velmi nežádoucí a nebezpečnou.** Nejvyšší správní soud konstatoval například v rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016-59, bodech 19 a 20, mimořádnou závažnost pomoci k trestnému činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů především z důvodu, že se stěžovatel tohoto trestného činu účastnil jako člen organizované skupiny a trestné činnosti se dopustil ve značném rozsahu. Obdobně se k závažnosti organizované drogové kriminality vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 4. 3. 2022, č. j. 4 Azs 18/2022-52, bodě 20.

Další aspekty případu

23. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že s ohledem na závažnost žalobkyní spáchané trestné činnosti by zájem na ochraně rodinného života žalobkyně mohl převážet zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku jen tehdy, pokud by byly zjištěny konkrétní mimořádné skutečnosti, které by takové převážení odůvodnily, když obvykle právě jen dlouhodobý zákaz pobytu na území ČR může v některých případech dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71).
24. Žalobkyně v žalobě odůvodňuje nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do svého soukromého a rodinného života především trvajícím vztahem s M. S. Ze správního spisu je zřejmé, že M. S. je občanem Slovenské republiky, pobývá na území ČR jako občan EU s přechodným pobytem. Součástí správního spisu je dále žalobkyní zmiňovaný úřední záznam policejního orgánu, do něhož je kromě jiného zanesen obsah telefonického hovoru mezi policejním orgánem a žalobkyní. Dle úředního záznamu měla žalobkyně policejnímu orgánu telefonicky mimo jiné sdělit, že v obci H., kde měl mít bydliště M. S., nikdy nebydlela, neboť se s M. S. po propuštění z vězení již nestýká.
25. Soud konstatuje, že pokud žalovaná hodnotila část obsahu úředního záznamu, kde je zaznamenán obsah telefonického hovoru mezi policejním orgánem a žalobkyní, bylo namístě hodnotit tuto část úředního záznamu obezřetně. Ze samotné délky pobytu žalobkyně na území ČR ani z přípisu, který žalobkyně zaslala správnímu orgánu I. stupně, nelze bez dalšího dovodit, že žalobkyně ovládá český jazyk v takové míře, že byla schopna jasně a jednoznačně reagovat na otázky jí kladené policejním orgánem při telefonickém hovoru. Na druhou stranu však žalobkyně sama uvádí, že v ČR žije polovinu svého života (přibližně odpovídá více než 30 letům – pozn. soudu) a že se zde etablovala a žije či žila s přítelem, což na druhou stranu velmi zpochybňuje její tvrzení, že český jazyk pro ni přináší dorozumívací bariéru. Popis obsahu telefonického hovoru, jak je zaznamenán v

úředním záznamu, však může působit ve světle uvedeného v některých aspektech jako zavádějící. Je pravdou, že absence společného bydliště partnerů a kontaktu mezi nimi po určitou dobu ještě sama o sobě nemusí znamenat, že tato rodinná vazba, resp. tento partnerský vztah, netrvá. Samozřejmě o pevnosti rodinné vazby mezi partnery nemusí vypovídat ani to, zda spolu mají děti nebo zda spolu uzavřeli manželství, jak žalobkyně uvedla v žalobě. Dle správního spisu k podmíněnému propuštění žalobkyně došlo dne 15. 10. 2021, M. S. však žalobkyni ve výkonu trestu navštěvoval pravidelně (2x až 3x měsíčně) jen do 25. 5. 2021, za červen 2021 až do poloviny července 2021 není návštěva zaznamenána. Ze skutečností vyplývajících ze správního spisu se tak nepodává, že partnerský vztah žalobkyně a M. S. skutečně trvá, je tak pochopitelné, že správní orgány vyjádřily pochybnosti o současné existenci tohoto vztahu.

26. Stěžejní je v souzené věci to, že správními orgány nebyly ohledně deklarovaného partnerského vztahu mezi žalobkyní a M. S. zjištěny, a žalobkyni ani nebyly tvrzeny, žádné konkrétní mimořádné skutečnosti ve shora uvedeném smyslu, například existence závislosti na péči mezi žalobkyní a M. S., pro které by zájem na ochraně rodinného života žalobkyně mohl převážit zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku. Tvrzené skutečnosti, jejichž podstata spočívá pouze v tom, že mezi žalobkyní a M. S. existuje partnerský vztah, když v minulosti spolu sdíleli společnou domácnost, M. S. žalobkyni pravidelně navštěvoval ve věznici, osobně ji odvezl z věznice a zařizoval pro žalobkyni různé záležitosti, samy o sobě takové mimořádné skutečnosti nepředstavují.
27. Žalobkyně byla v říjnu 2021 podmíněně propuštěna z výkonu trestu, nicméně byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let. Již s ohledem na to nemůže podmíněné propuštění odůvodnit nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobkyně, bez ohledu na to, z jakých důvodů byla žalobkyně podmíněně propuštěna a bez ohledu na to, zda žalobkyně vede po propuštění na území ČR řádný život. Stejně tak není v tomto světle významné, že shora uvedená trestná činnost žalobkyně představuje jediný relevantní záznam v opisu z rejstříku trestů nebo že se žalobkyně k trestné činnosti doznala.
28. Žalobkyně sice pobývá na území ČR patrně již přes 30 let, tuto skutečnost je však třeba vnímat ve světle závažnosti trestné činnosti, které se na území ČR dopustila, a také absence majetkových vazeb na území ČR a jiných rodinných vazeb než pravděpodobného partnerského vztahu s M. S. Oproti tomu má žalobkyně ve Vietnamu zletilou dceru a matku. Žalobkyni sice lze považovat za osobu vyššího věku, to je však třeba vnímat v souvislosti se zjištěným zdravotním stavem žalobkyně a také ostatními zjištěnými skutečnostmi. V průběhu správního řízení nebylo zjištěno, a žalobkyně ani netvrdila, žádné konkrétní zdravotní omezení, které by pro žalobkyni znamenalo překážku vycestování z území ČR a případnému začlenění se do společnosti v zemi původu, absence prstů na ruce takovým omezením sama o sobě není.
29. Zrušením povolení k trvalému pobytu žalobkyně na území ČR není znemožněna realizace rodinného života M. S. a žalobkyně. Žalobkyně nemá uzavřenou cestu k tomu, aby v ČR získala jiný (nižší než trvalý pobyt) pobytový status a též ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeného v odst. 23 shora jí nebyl stanoven zákaz pobytu na území ČR nebo jiného státu EU. M. S. může žalobkyni navštěvovat ve Vietnamu nebo v zemi, ve

které se usadí, napadeným rozhodnutím samotným o sobě není žalobkyni do budoucna odepřena možnost pobývat na území ČR na základě jiného pobytového oprávnění. Podstatou práva na rodinný život dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je absence ingerence do soukromé sféry ze strany veřejné moci. Úmluva nezakládá právo na pozitivní plnění ze strany státu, tedy pokud by žalobkyně spolu s M. S. neměli zájem vycestovat z území ČR, nelze to klást k tíži žalované (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2019, č. j. 4 Az 30/2018-22). Ostatně žalobkyně mohla být po odsouzení pro zvláště závažný zločin, a prakticky již předtím při jeho páčání, srozuměna s tím, že důsledky jejího protiprávního jednání ohrožují její další pobytové možnosti na území ČR.

30. Soud se tak ztotožňuje se závěry správních orgánů, že zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně není nepřiměřený, když nebyly zjištěny jakékoli mimořádné okolnosti, které by jednotlivě nebo ve svém souhrnu odůvodnily převážení zájmu na ochraně rodinného života žalobkyně před zájmem společnosti na ochraně veřejného pořádku. Samotná tvrzená existence partnerského vztahu mezi žalobkyní a M. S. takovou skutečností není, tím spíše s ohledem na to, že přetrvávají pochybnosti o jejich společném životě.

IV.c. Procesní vady

31. Žalobkyně v žalobě namítá, že nebyly provedeny jí navrhované důkazy a poté konkretizuje, že k jejímu návrhu nebyl ve správním řízení proveden výslech M. S. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedla, že je nezbytné doplnit dokazování výsledkem M. S. a výsledkem žalobkyně, což odůvodnila tak, že provedené dokazování je zcela nedostatečné, když nebyly zjištěny veškeré okolnosti dané věci. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaná těmito návrhy žalobkyně nezabývala, ačkoli se v projednávané věci jedná o řízení, v němž byla z moci úřední uložena žalobkyni povinnost a žalobkyně tak byla oprávněna v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení navrhnout důkazy bez ohledu na to, zda mohly být uplatněny dříve.
32. Nezbytným předpokladem zrušení napadeného rozhodnutí soudem z důvodu vad řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) je, že taková vada by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud vada řízení zcela jistě neovlivnila výrok napadeného rozhodnutí, resp. výrok rozhodnutí by byl totožný, i kdyby k vadě nedošlo, neexistuje vztah mezi vadou řízení a zákonností rozhodnutí, nejde tedy o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a která by tak mohla zkrátit žalobce na jeho právech (srov. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2007, č. j. 8 Afs 102/2005-65, a ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39).
33. Ve vztahu k navrhovanému výsledku M. S. soud uvádí, že žalobkyně v odvolání a ani jinak nekonkretizovala, jaké skutečnosti by jeho výsledkem měly být objasněny, resp. k jakým zjištěním by jeho výslech měl vést nad rámec skutečností tvrzených žalobkyní v odvolání a v předchozím průběhu správního řízení a nad rámec skutečností zjištěných správním orgánem I. stupně. Žalobkyně odůvodňovala nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života ve své podstatě samotnou existencí partnerského vztahu, nikoli např.

stavem závislosti mezi ní a M. S. Soud má proto za to, že by výslech M. S., provedený případně správními orgány, nepřinesl objasnění jakýchkoli skutečností, které by mohly odůvodnit nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně, když je toho názoru, že výsledkem M. S. by ve správním řízení bylo toliko osvědčeno, zda partnerský vztah mezi žalobkyní a M. S. trvá či nikoli. Soud však výše dospěl k závěru, že i za předpokladu, že by partnerský vztah žalobkyně a M. S. trval, nepředstavuje napadené rozhodnutí nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně. K témuž závěru dospěla i žalovaná. Soud proto uzavírá, že výrok napadeného rozhodnutí by byl totožný, i kdyby se žalovaná s návrhem žalobkyně na provedení výslechu M. S. vypořádala a tato vada tak nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

34. Obdobně ve vztahu k navrhovanému výslechu žalobkyně nebylo v odvolání a ani jinak žalobkyni sděleno, k jakým zjištěním by její výslech měl vést nad rámec skutečností žalobkyni již tvrzených a nad rámec skutečností zjištěných správním orgánem I. stupně. Veškeré skutečnosti, tvrzené v odvolání, vztahující se k deklarované nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně, byly posouzeny žalovanou jako nerozhodné, s čímž se soud v zásadních bodech ztotožnil. Měla-li žalobkyně v zájmu sdělit v průběhu správního řízení žalované jakékoli skutečnosti, měla právo se kdykoli k věci písemně vyjádřit až do okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, což neučinila. Soud tak má ve světle uvedeného za to, že by výslech žalobkyně, provedený případně správními orgány, nepřinesl objasnění jakýchkoli skutečností, které by mohly odůvodnit nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Rovněž pro případ nevypořádání se s navrhovaným výsledkem žalobkyně tak soud uzavírá, že výrok napadeného rozhodnutí by byl totožný, i kdyby k této vadě nedošlo, proto tato vada nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

35. Soud ze všech vyložených důvodů shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a žalované náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. září 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu